

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 70.

Trettende Session.

32te Møde.

Tirsdagen den 10de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Jacobæus (forts.): Hvad den mod Forslaget fremkomne Indvending angaaer, at Antallet af Hestene skulde være for lidet, da troer jeg ikke, at man kan sige, at Udtrykkene i Endringsforslaget ere saaledes, at Antallet absolut skulde indskrænke sig til 2 Heste, thi der er efter Forslagets Ordlydende vist ikke Noget iveien for, at gjøre de Undtagelser fra den opstillede Regel, som de forskjellige locale Forhold maatte gjøre nødvendige (hvis ikke, da kunde dette forandres). Hvad derimod det af den ærede 1ste Landstthingsmand for 5te Kreds (Drejer) stillede Underendringsforslag angaaer, saa troer jeg ingenlunde, at det fuldstgjør det, som det har været Forslagsstillerens Mening skulde fuldstgjøres. Han mener, at Forslaget er stillet saaledes, at det vil tilstede, at Avlingen bliver af en saadan Betydning, at en Familie vil kunne faae ud deraf Alt, hvad der behøves til at beskjede de daglige Fornødenheder, Mælk, Korn osv., men det troer jeg ingenlunde vil blive Tilfældet, der maatte vistnok en større Bedrift til. Spørgsmaalet bliver saaledes, hvilken Ordning man for Fremtiden helst maatte ønske maatte finde Sted med Hensyn til Præstegaardsjorderne. Det er vel vanskeligt at afgjøre dette Spørgsmaal, men jeg vil dog sige, at et Jordtilliggende af 4 Tdr. Hartkorn ikke kan anses for passende, jeg troer det er haade for lidet og for meget; for lidet til at forpagte bort, saa at Præsten kan faae en saadan Ind-

tægt ud deraf, som han kan være tjent med, og for meget til, at Præsten selv bør dyrke og drive Jorden. Det forekommer mig, at Præsten vilde være heldigere stillet, om han ikke fik mere ud af Jorden, end hvad der behøvedes til de daglige Fornødenheder, som enten ikke eller kun vanskeligen kunne erholdes paa Landet, men jeg vil i ethvert Fald ansee det for at være i dette Dieblik rigtigst ikke nu at afgjøre noget af disse Punkter, men derimod at lade dem staae aabne.

Milling: Det Spørgsmaal, her nærmest foreligger, er, hvorvidt Præsten skal være Avlsbruger eller ikke. Det er i saa Henseende saavel af den ærede Ordfører som af flere andre ærede Medlemmer udtalt, at det vilde være i Præstens Interesse at have et større Jordtilliggende, og at dette ikke kunde være til Hindrer for Embedets Bestyrelse. Jeg kan ikke dele denne Anskuelse, ligesaa lidt som hvad den ærede Ordfører udtalte om, at man netop ved at ordne Sagen saaledes giver Afkald paa den stigende Production, den forøgede Indtægt ved Landeiendommens stigende Værdi; jeg vil ingenlunde nægte, at Agerbrugets Udvikling stadig gaaer fremad; men jeg maa dog henlede Opmærksomheden paa, at det allerede nu staaer paa et meget høit Standpunkt; thi det er jo vitterligt, at hvo der kjøber en Landeiendom og betaler den efter Nutidens Priser, neppe vil have i Indtægt Renten af Kjøbesummen. Jeg troer, at Alle her i Thinget med Undtagelse af den ærede Landstthingsmand, der sidder ligeoverfor mig (S. Nielsen), ere af den Mening, at Præstegaardenes Jordtilliggende